

UNIVERSITATEA DE VEST DIN TIMIȘOARA
FACULTATEA DE DREPT
STUDII UNIVERSITARE DE LICENȚĂ
DOMENIUL: DREPT
SPECIALIZAREA: DREPT

Barem - examen de licență
Afizat astăzi, 03.09.2025
ora 13³⁰

EXAMEN DE LICENȚĂ – SESIUNEA SEPTEMBRIE 2025
I. INSTITUȚII DE DREPT CIVIL

1. Obiectul obligației: (a) este prestația la care se angajează debitorul; (b) trebuie să fie determinat sau cel puțin determinabil și licit, sub sancțiunea nulității absolute; c) îl reprezintă operațiunea juridică convenită de părți, așa cum reiese din ansamblul drepturilor și obligațiilor contractuale.
2. Calitatea de *habentes causam* o poate avea dobânditorul unui drept printr-un: (a) act juridic translativ de drepturi; b) act juridic declarativ de drepturi; (c) act juridic constitutiv de drepturi.
3. Constituirea unei ipoteci este un act juridic: a) translativ de drepturi; b) de conservare; (c) de dispoziție.
4. Contractul de întreținere se încadrează în categoria actelor juridice: a) incompatibile cu modalitățile; b) care pot fi sau nu afectate de modalități; (c) inseparabile de modalități.
5. Actul juridic consensual: (a) ia naștere în mod valabil prin simpla manifestare de voință a părții sau a părților, fără nicio altă formalitate; b) reprezintă o situație de excepție, actul juridic solemn fiind regula; c) poate deveni solemn dacă părțile convin că o anumită formă trebuie respectată pentru încheierea actului juridic, iar încălcarea ulterioară a acestei forme de către părți atrage nulitatea absolută.
6. Sancțiunea care intervine în caz de eroare esențială este: a) nulitatea absolută, dacă falsă reprezentare cade asupra naturii sau obiectului actului juridic ce se încheie (*error in negotium*); b) nulitatea absolută sau relativă, după caz, în funcție de interesul ocrotit prin lege, dacă falsă reprezentare cade asupra identității fizice a obiectului prestației (*error in corpore*); (c) nulitatea relativă, dacă falsă reprezentare cade asupra calităților substanțiale ale obiectului prestației sau asupra unei alte împrejurări considerate esențiale de către părți în absența căreia actul juridic nu s-ar fi încheiat (*error in substantia*) și, respectiv, dacă falsă reprezentare cade asupra identității persoanei sau asupra unei calități a acesteia în absența căreia contractul nu s-ar fi încheiat (*error in personam*).
7. Expresia „dol prin reticență”: a) se folosește atunci când elementul obiectiv al dolului constă într-un fapt comisiv; (b) se folosește atunci când elementul obiectiv al dolului constă într-un fapt omisiv; c) este asociată cu elementul subiectiv din structura dolului.
8. Obiectul actului juridic civil este o condiție: a) specială a actului juridic civil; (b) de validitate a actului juridic civil; (c) de fond a actului juridic civil.
9. Legiuitorul prezumă într-un contract (a) existența cauzei; (b) valabilitatea cauzei; c) dovada cauzei.
10. Termenul, ca modalitate a actului juridic civil, este: (a) un eveniment viitor și sigur ca realizare; b) un eveniment viitor, dar lipsit de certitudine; c) un eveniment viitor și posibil ca realizare.
11. În ceea ce privește conținutul dreptului de proprietate: a) dreptul proprietarului de a încasa fructele civile produse de bunul său este un drept imprescriptibil; (b) proprietarul nu este obligat să culegă fructele produse de bunul său; c) renunțarea la dreptul de proprietate asupra unui bun imobil este valabilă numai dacă declarația de renunțare îmbracă forma înscrisului sub semnătură privată sau cea a înscrisului autentic.
12. În ceea ce privește posesia: (a) posesia asupra unui bun neapropriabil nu se poate bucura de protecție juridică; b) doar posesorul de bună-credință se bucură de protecția juridică a posesiei sale; c) posesia este eficace doar dacă elementul corpus al acesteia este exercitat în mod direct de către posesor.
13. Identificați care dintre afirmații sunt corecte: a) detentorul precar nu poate exercita acțiunile posesorii; (b) utilitatea posesiei se prezumă; (c) tulburarea posesiei prin violență nu poate surveni decât prin fapta posesorului, iar nu și a unei terțe persoane.
14. În ceea ce privește acțiunile posesorii: a) acestea au caracter petitoriu, în sensul recuperării posesiei; b) acțiunea posesorie generală poate fi introdusă în termen de trei ani de la data la care a avut loc tulburarea posesiei; (c) în cazul acțiunii posesorii speciale, legea nu cere ca posesorul să fi avut o posesie utilă pentru a putea introduce această acțiune.
15. În ceea ce privește dreptul de proprietate publică: (a) titularii dreptului de proprietate publică nu pot fi decât statul și unitățile administrativ-teritoriale; (b) asupra dreptului de proprietate publică nu poate fi constituit un drept de uzufruct; c) bunurile aflate în proprietate publică pot face obiectul unor garanții reale numai cu acordul titularului dreptului de proprietate publică.
16. În ceea ce privește contractul de concesiune: (a) acesta nu este un contract consensual; (b) acesta este un contract *intuitu personae*; c) acesta este un contract civil.
17. În ceea ce privește coproprietatea forțată: a) aceasta are ca izvor doar legea; (b) aceasta poate să aibă ca izvor și convenția părților; c) aceasta este compatibilă numai cu partajul judiciar.
18. În ceea ce privește uzucapiunea: (a) în cazul uzucapiunii tabulare, în reglementarea noului Cod civil, buna-credință este o condiție indispensabilă pentru această formă de uzucapiune; b) joncțiunea posesiilor nu poate fi folosită în cazul uzucapiunii extratabulare, în reglementarea noului Cod civil; (c) în cazul uzucapiunii extratabulare, în reglementarea noului Cod civil, uzucapantul trebuie să apară înscris în cartea funciară, ca proprietar al bunului, pentru o perioadă de 10 ani înainte de a putea invoca uzucapiunea.
19. În ceea ce privește accesiunea imobiliară artificială: a) dreptul de a invoca accesiunea este un drept real al proprietarului terenului, pentru cazul în care un alt subiect de drept construiește, fără drept, asupra terenului său; b) pentru a fi socotit autor de bună-credință, este suficient ca autorul lucrării să fie de bună-credință la data începerii realizării lucrării; (c) autorul de rea-credință al lucrării nu se bucură de dreptul legal de ipotecă asupra imobilului, până la plata despăgubirii de către proprietarul terenului.
20. În ceea ce privește efectele acțiunii în revendicare imobiliară: a) restituirea fructelor produse de bunul revendicat se va face, din oficiu, ca urmare a admiterii acțiunii în revendicare; b) posesorul de bună-credință nu este ținut să restituie decât fructele produse de bun după data la care hotărârea privind acțiunea în revendicare a rămas definitivă; (c) de dreptul de retenție, care garantează restituirea de către proprietar a cheltuielilor făcute pentru producerea și culegerea fructelor, se bucură și posesorul de rea-credință.

21. Obligația de a face: a) dacă nu constă într-un fapt personal al debitorului, poate fi executată, în natură, de către creditor, pe cheltuiala primului; b) ține debitorul la executarea acesteia prin echivalent, dacă, din culpa sa, aceasta nu mai poate fi executată în natură; c) nu poate fi executată silit.
22. Dacă *accipiens* primește cu bună-credință plata nedatorată făcută de către *solvens* și lasă să se îplinească termenul de prescripție care curgea împotriva sa: a) obligația adevăratului debitor se consideră stinsă la data împlinirii termenului de prescripție care curgea în favoarea sa; b) *solvens* are împotriva adevăratului debitor o acțiune în regres întemeiată pe subrogația legală în drepturile creditorului plătit; c) adevăratul debitor este ținut să-i plătească lui *solvens* toate sumele de bani pe care acesta i le-a plătit lui *accipiens*, constând în capital și în eventuala dobândă remuneratorie pe care obligația principală o purta.
23. Dacă un contract se încheie între un terț și o persoană care acționează în calitate de reprezentant, însă fără a avea împuternicire: a) contractul încheiat între falsul reprezentant și terț produce întotdeauna efecte între cei doi; b) contractul încheiat între falsul reprezentant și terț îi obligă reciproc, întotdeauna, pe terț și pe reprezentat; c) reprezentatului îi poate fi opus contractul, cu forță obligatorie, de către terț, dacă, la momentul încheierii acestuia, reprezentatul l-a lăsat pe terț să creadă că persoana cu care contractează are împuternicire și că acționează în limitele conferite prin aceasta.
24. Daunele-interese moratorii pentru executarea cu întârziere a unei obligații de a face sunt datorate de la: a) punerea în întârziere a debitorului; b) scadență; c) expirarea termenului suplimentar de executare.
25. Dreptul la repararea prejudiciului: a) poate fi întotdeauna cesionat încă de la data nașterii sale; b) este recunoscut și rudelor victimei directe care a supraviețuit faptei ilicite, însă a suferit grave și permanente dizabilități, care îi limitează posibilitățile de viață familială; c) este incesibil.
26. Este doar un păzitor material al lucrului: a) proprietarul care a abandonat lucrul neintrat încă în stăpânirea altcuiva; b) hoțul; c) prepusul care utilizează lucrul sub directă supraveghere a comitentului.
27. La data introducerii acțiunii pauliene, creanța reclamantului trebuie să fie: a) certă; b) certă și lichidă; c) certă, lichidă și exigibilă.
28. Prin preluarea de datorie fără acordul creditorului: a) creditorul nu dobândește un drept propriu împotriva celui care a preluat datoria; b) cel care a preluat datoria este ținut față de debitorul inițial să execute conform obligația asumată; c) se modifică subiectul pasiv al raportului juridic obligațional inițial și această modificare îi este opozabilă creditorului.
29. Dacă dispar cauzele confuziunii: a) obligația renaște cu efect pentru viitor; b) obligația renaște cu efect retroactiv; c) renasc și obligațiile prin care se garanta executarea obligației principale.
30. Dacă fidejusiunea depășește ceea ce este datorat de către debitorul principal: a) este valabilă numai în limita obligației principale; b) este lovită, în totalitate, de nulitate; c) contractul de fidejusiune este considerat, în totalitate, ca fiind nescris.
31. În cazul unui contract de vânzare între profesioniști, dacă prețul nu este stabilit și nu se indică o modalitate de determinare a acestuia: a) contractul este lovit de nulitate absolută; b) se presupune că părțile au avut în vedere un preț rezonabil; c) prețul va fi stabilit de instanță.
32. În caz de neîndeplinire de către vânzător a obligației de predare a lucrului vândut, cumpărătorul este îndreptățit: a) să invoce excepția de neexecutare a contractului; b) să ceară nulitatea contractului de vânzare; c) să ceară rezilierea contractului de vânzare.
33. Vânzătorul care a garantat pentru un timp determinat buna funcționare a bunului vândut poate fi obligat: a) să repare bunul pe cheltuiala cumpărătorului; b) să înlocuiască bunul vândut; c) să restituie prețul în schimbul înapoierii bunului.
34. Sunt valabile: a) donațiile între soți, în privința bunurilor comune ale acestora; b) donațiile făcute viitorilor soți, sub condiția încheierii căsătoriei; c) donațiile între concubini, pentru menținerea relațiilor de concubinaj.
35. În situația îmbunătățirilor efectuate de locatar asupra bunului închiriat fără acordul prealabil al locatorului: a) locatorul poate cere aducerea bunului în starea inițială; b) locatarul poate solicita despăgubiri pentru îmbunătățiri; c) locatarul poate invoca dreptul de retenție.
36. În cazul dublei reprezentări, contractul încheiat de mandatar: a) este lovit de nulitate absolută; b) este anulabil la cererea mandantului; c) este valabil dacă mandatarul a fost împuternicit expres în acest sens.
37. Transformarea în bani a obligației de întreținere poate avea loc: a) dacă prestarea întreținerii nu mai poate continua din motive obiective; b) dacă creditorul întreținerii decedează; c) dacă debitorul întreținerii decedează și nu intervine o înțelegere între părți.
38. Comodatarul este obligat: a) să suporte cheltuielile de folosință ale bunului; b) să suporte întotdeauna riscul pieririi fortuite a bunului împrumutat; c) să folosească bunul conform destinației sale.
39. Împrumutul de consumație: a) se poate stinge prin dare în plată; b) este un contract consensual; c) nu poate avea ca obiect bunuri fungibile.
40. În cazul vânzării unei moșteniri, bunurile de familie: a) dacă nu au valoare patrimonială însemnată, se prezumă că nu sunt cuprinse în moștenirea vândută; b) dacă au valoare patrimonială însemnată, vânzătorul datorează cumpărătorului prețul lor la data vânzării; c) legea nu prevede nimic în această privință.
41. Este de drept nedemnă de a moșteni persoana care a fost condamnată penal pentru săvârșirea împotriva persoanei care lasă moștenirea a infracțiunii de: a) vătămare corporală; b) tentativă de omor; c) ucidere din culpă.
42. Efectele nedemnității de drept sau judiciare pot fi înlăturate: a) prin testament de către cel care lasă moștenirea; b) printr-un act autentic notarial emis de către cel care lasă moștenirea; c) printr-un legat lăsat nedemnului după săvârșirea faptei care atrage nedemnitatea.
43. În cazul în care, la moartea defunctului A, în viață erau B, fiica acestuia și C, soțul acesteia, moștenirea legală se împarte astfel: a) B și C primesc câte 1/2 din moștenire; b) B primește întreaga moștenire; c) C primește întreaga moștenire.
44. Reprezentarea succesorală este admisă de lege în privința: a) soțului supraviețuitor; b) descendenților copiilor defunctului; c) descendenților din frați și surori.
45. În cazul reprezentării succesoriale, dacă defunctul a avut trei copii, dintre care doi predecedați, unul dintre ei cu doi copii, iar celălalt cu trei copii: a) copilul rămas în viață va culege întreaga moștenire; b) fiecare dintre moștenitori va primi câte 1/6 din moștenire; c) moștenirea se va împărți pe tulpini.
46. Sancțiunea care intervine pentru încălcarea rezervei succesoriale a descendenților este: a) nulitatea absolută, fiind instituită în scop de protecție a moștenitorilor rezervatari; b) reducțiunea liberalităților excesive; c) nulitatea relativă, dacă se invocă o cauză de nulitate relativă.
47. Ascendenții privilegiați: a) pot veni la moștenire în nume propriu sau prin reprezentare; b) sunt moștenitori rezervatari; c) sunt moștenitori sezinari.

48. Dacă la moștenire vin soțul supraviețuitor și doi copii ai defunctului: a) fiecare moștenitor va primi câte 1/3 din moștenire; b) soțul supraviețuitor va primi 1/2 din moștenire, iar fiecare dintre copii va primi câte 1/4 din moștenire; c) soțul supraviețuitor va primi 1/4 din moștenire, iar cei doi copii vor culege fiecare câte 3/8 din moștenire.
49. Frații uterini: a) sunt frați cu defunctul numai după mamă; b) primesc o parte mai mică din moștenire decât frații buni; c) sunt obligați la raportul donațiilor.
50. Dreptul de abitație al soțului supraviețuitor: a) este un drept real, având ca obiect casa de locuit; b) durează până la decesul acestuia; c) este un drept cu titlu gratuit.
51. Cererea reconvențională: a) se depune odată cu întâmpinarea sau, dacă pârâtul nu este obligat să depună întâmpinare, cel mai târziu la primul termen de judecată, sub sancțiunea decăderii; b) presupune existența unor pretenții care derivă din chiar raportul juridic dedus judecării prin cererea de chemare în judecată sau care sunt strâns legate de acest raport; c) nu poate fi formulată decât împotriva reclamantului din cererea principală.
52. Judecarea cauzelor se suspendă de drept: a) când persoana juridică este dizolvată, până la desemnarea lichidatorului; b) când, într-o cauză similară, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a fost sesizată cu o decizie preliminară; c) prin încetarea funcției tutorelui sau curatorului, până la numirea unui nou tutore sau curator.
53. În ceea ce privește competența materială a instanțelor judecătorești: a) judecarea cererilor de partaj judiciar revine fie Judecătoriei, fie Tribunalului, în funcție de valoarea masei partajabile; b) judecarea apelurilor împotriva hotărârilor pronunțate de Tribunal în primă instanță revine Curții de Apel; c) judecarea recursurilor împotriva hotărârilor pronunțate în apel revine, în toate cazurile, Înaltei Curți de Casație și Justiție, aceasta fiind instanța de drept comun în materia recursului.
54. Autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești: a) este atașată numai acelor hotărâri judecătorești prin care s-a soluționat, în tot sau în parte, fondul procesului; b) este provizorie în cazul în care hotărârea este supusă apelului sau recursului; c) privește numai dispozitivul hotărârii.
55. În baza principiului contradictorialității: a) în condițiile legii, partea poate, după caz, renunța la judecarea cererii de chemare în judecată sau la însuși dreptul pretins; b) instanța nu poate hotărî asupra unei cereri decât după citarea sau înfățișarea părților, dacă legea nu prevede altfel; c) părțile trebuie să-și facă cunoscute reciproc mijloacele de probă de care înțeleg să se folosească, astfel încât fiecare dintre ele să își poată organiza apărarea.
56. În materia căilor de atac de reformare: a) decizia pronunțată în apel cu privire la un conflict de muncă este supusă recursului; b) hotărârea primei instanțe asupra unei cereri în materie de expropriere este supusă numai apelului; c) hotărârea primei instanțe cu privire la contestația la executare prin care debitorul invocă lipsa caracterului cert, lichid și exigibil este supusă numai apelului.
57. Este supusă recursului: a) hotărârea prin care prima instanță a respins, pentru lipsa calității procesuale active, cererea de chemare în judecată având ca obiect grănițuirea; b) hotărârea prin care una dintre părți renunță la judecata unei cereri principale; c) hotărârea prin care instanța de judecată a soluționat o cerere succesorală în valoare de 250.000 lei.
58. În procedura ordonanței președințiale, este admisibilă formularea unei cereri de: a) chemare în garanție; b) încheiere a unei tranzacții; c) de intervenție voluntară accesorie.
59. În materia executării silite: a) întâmpinarea formulată de creditor împotriva contestației la executare promovată de debitor vizând anularea executării silite însăși nu poate cuprinde excepții procesuale; b) împotriva refuzului executorului judecătoresc de a efectua o executare silită, se poate face contestație la executare; c) după începerea executării silite nu se poate cere anularea încheierii de încuviințare a executării silite, dacă a fost dată fără îndeplinirea condițiilor legale.
60. În cadrul procedurii de partaj: a) hotărârea pronunțată este supusă apelului sau recursului, în funcție de instanța competentă să soluționeze cauza în primă instanță; b) dacă partajul nu se poate realiza în niciuna dintre modalitățile prevăzute de lege, instanța va hotărî închiderea dosarului; c) dacă ceilalți coproprietari, refuză predarea bunului atribuit prin hotărâre, partea interesată va trebui să exercite acțiunea în revendicare.

II. INSTITUȚII DE DREPT PENAL

61. Principiul legalității incriminării: a) presupune și că legea penală intervine *ultima ratio*; b) se opune aplicării retroactive a legii penale de amnistie; c) permite interpretarea extensivă a normei penale.
62. În ceea ce privește aplicarea legii penale mai favorabile în temeiul art. 6 C.pen. (după condamnarea definitivă): a) poate fi solicitată de către condamnatul definitiv, pe cale principală, după executarea integrală a pedepsei închisorii; b) nu privește condamnările la pedepse cu suspendare sub supraveghere; c) trebuie să asigure respectarea principiului legalității pedepsei, dar și a principiul securității raporturilor juridice.
63. Privor la latura subiectivă a infracțiunii: a) vizează elemente care se răsfrâng și asupra celorlalți participanți la infracțiune; b) mobilul poate constitui un element circumstanțial agravant al infracțiunii; c) intenția repentină nu poate apărea pe fondul provocării făptuitorului de către victimă.
64. Cauzele justificative: a) produc întotdeauna efecte *in rem*; b) trebuie prevăzute exclusiv de legislația penală; c) permit aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical.
65. În ceea ce privește infracțiunea complexă: a) presupune absorbția unei infracțiuni de alt tip decât cea absorbantă; b) poate fi comisă cu toate formele de vinovăție; c) infracțiunea absorbantă nu poate fi, ea însăși, complexă.
66. Bifați răspunsul/răspunsurile adevărat/e în legătură cu amnistia: a) are efect asupra măsurilor de siguranță; b) legile de amnistie au, de regulă, efect pentru viitor; c) nu are efect asupra drepturilor persoanei vătămate.
67. Împăcarea: a) se poate realiza numai în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale s-a făcut din oficiu; b) numai dacă legea o prevede în mod expres; c) are efecte cu privire la toți participanții la săvârșirea faptei.
68. Interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică implică obligatoriu și interzicerea: a) dreptului de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice; b) dreptului de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat; c) dreptului de a alege.
69. Bunurile care au fost folosite, în orice mod, sau destinate a fi folosite la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, pot fi confiscate: a) numai dacă sunt ale făptuitorului; b) și în cazul în care, aparținând altei persoane, aceasta a cunoscut scopul folosirii lor;

- © în parte, prin echivalent bănesc, dacă valoarea bunurilor supuse confiscării este vădit disproporționată față de natura și gravitatea faptei, ca regulă.
70. În caz de revocare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere pentru comiterea unei infracțiuni în termenul de supraveghere: a) pedeapsa pentru noua infracțiune se execută alături de pedeapsa inițială întotdeauna; b) se aplică pedeapsa pentru noua infracțiune potrivit dispozițiilor de la recidivă sau pluralitatea intermediară iar pedeapsa rezultantă poate fi suspendată sub supraveghere © se vor aplica dispozițiile de la pluralitatea intermediară dacă noua infracțiune este comisă din culpă.
71. Inculpatul X l-a împins și lovit din greșeală pe soțul mătușii sale întrucât, fiind întors cu spatele, introducea în încăpere un dulap și, nevăzându-l pe acesta, l-a agățat cu colțul mobilei. Ca urmare a căzăturii, soțul mătușii sale a suferit o leziune la cap cu hemoragie care i-a pus viața în pericol. X a comis © infracțiunea de vătămare corporală din culpă; b) infracțiunea de violență în familie sub forma lovirilor sau a altor violențe; c) violență în familie sub forma lovirilor și vătămarilor cauzatoare de moarte.
72. Constituie infracțiunea de furt care se urmărește la plângerea prealabilă: a) sustragerea prin amenințare a unei sume de bani de către minorul de 16 ani în paguba tutorelui; b) sustragerea de către gazdă a unui ceas de la persoana pe care o găzduiește temporar, pe perioada participării la o sesiune de pregătire profesională © sustragerea unor bijuterii de către nepotul de frate venit în vizită la mătușa sa.
73. Comiterea faptei asupra unui minor constituie circumstanță de agravare în cazul infracțiunii de © lovire și alte violențe; b) vătămare corporală din culpă © lipsire de libertate în mod ilegal.
74. X sustrage o poșetă de la o femeie aflată în stația de autobuz și încearcă să fugă, însă este oprit de Y care trecea prin fața stației. În încercarea de a scăpa, X îl lovește pe Y cu capul în mod repetat de stâlpul gros de fier din stație determinând producerea unei fracturi craniene deschise care a dus la producerea morții lui Y. În această situație, X a comis: a) o infracțiune de furt în concurs cu o infracțiune de loviri și vătămări cauzatoare de moarte; b) o infracțiune de furt în concurs cu o infracțiune de omor deoarece uciderea lui Y a avut loc după consumarea furtului; © o infracțiune de tâlhărie în concurs cu o infracțiune de omor.
75. Împăcarea înlătură răspunderea penală în cazul infracțiunii de: a) abuz de încredere; b) lovire și alte violențe © înșelăciune.
76. Infracțiunea de delapidare: © este o infracțiune de serviciu; b) este o infracțiune contra înfăptuirii justiției; c) este o infracțiune de corupție.
77. Bani dați cu titlu de mită reprezintă: a) obiectul material al infracțiunii de dare de mită; b) obiectul material al infracțiunii de luare de mită; © obiectul mitei, fiind supuși confiscării speciale.
78. Medicul chirurg angajat cu contract de muncă într-un spital de stat, dacă pretinde bani pentru a efectua o intervenție chirurgicală © săvârșește infracțiunea de luare de mită, întrucât este funcționar public, în sensul art. 175 alin. (1) lit. b) C. pen.; b) săvârșește infracțiunea de luare de mită, întrucât este funcționar public, în sensul art. 175 alin. (2) C. pen.; c) nu săvârșește infracțiunea de luare de mită, întrucât nu este nici funcționar public și nici funcționar „privat”, în sensul art. 308 C. pen.
79. În cazul în care o persoană, cu intenție, determină un angajat al unei societăți comerciale să nu îndeplinească un act prevăzut într-o ordonanță a Guvernului, pricinuindu-se acelei societăți o pagubă în patrimoniu, încadrarea juridică este © instigare la abuz în serviciu pentru primul și abuz în serviciu pentru al doilea; b) fapta nu constituie infracțiune pentru niciunul dintre cei doi; c) instigare la delapidare pentru primul și delapidare pentru cel de-al doilea.
80. Dacă este săvârșită de un membru de familie nu se pedepsește: © nedenunțarea; b) favorizarea făptuitorului; c) inducerea în eroare a organelor judiciare.
81. Avocatul suspectului: © are dreptul să asiste la audierea unui martor de către procuror; b) nu poate să participe la percheziția unui vehicul, în niciun caz; c) are dreptul de a consulta dosarul, drept ce nu poate fi restricționat.
82. Măsurile asigurătorii: a) sunt facultative în toate cazurile; b) când sunt luate în vedere garanțării plății amenzii penale, pot privi numai bunurile suspectului sau inculpatului; c) nu pot fi luate de judecătorul de cameră preliminară.
83. Inculpatul poate cere continuarea procesului penal: a) în cazul împăcării; b) în cazul în care fapta nu este prevăzută de legea penală © în cazul prescripției răspunderii penale.
84. Termenul: a) dacă nu este respectat, atrage decăderea și nulitatea relativă a actului făcut peste termen; b) procedural de 3 zile care începe să curgă la 25.08.2025 are ca ultimă zi data de 29.08.2025; © de încetare a arestului la domiciliu dispus pe 30 de zile la 29.08.2025 este 27.09.2025.
85. Măsura preventivă a reținerii: a) se poate dispune de judecătorul de drepturi și libertăți; b) nu poate fi luată în privința inculpatului © poate fi atacată la procurorul ierarhic superior.
86. În ceea ce privește urmărirea penală: a) organele de cercetare penală pot pune în mișcare acțiunea penală, dacă actul nu suferă amânare; b) ordonanța de clasare nu se comunică denunțatorului, deoarece acesta nu are interesul să atace soluția; © organul de urmărire penală nu are dreptul de a alege momentul oportun pentru emiterea ordonanței de efectuare în continuare a urmăririi penale *in personam*.
87. În procedura generală de cameră preliminară: a) cererea procurorului, de restituire a cauzei la parchet, ulterior excluderii unor probe, este supusă liberei aprecieri a judecătorului de cameră preliminară; b) pe durata soluționării contestației, asupra verificării periodice a măsurilor preventive se pronunță judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond, chiar dacă s-a desesizat prin pronunțarea încheierii atacate; c) încheierea prin care sunt excluse unele probe poate fi atacată, separat, cu contestație.
88. În ceea ce privește procedura confirmării redeschiderii urmăririi penale: a) ea este incidentă și în cazul soluțiilor de clasare dispuse anterior începerii urmăririi penale; b) ea este incidentă chiar și pentru soluțiile de clasare dispuse *in rem*, în lipsa oricărui suspect în cauză; c) dacă infirmarea soluției a fost dispusă anterior comunicării acesteia către una din părți, judecătorul de cameră preliminară va respinge sesizarea ca inadmisibilă.
89. Apelul: © declarat doar împotriva unei încheieri se judecă fără prezența părților; b) poate fi formulat doar prin reprezentant legal, nu și convențional; c) dacă a fost declarat de către procuror, în favoarea părții civile, și, după admiterea lui, se dispune trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță, această instanță poate respinge acțiunea civilă exercitată în mod nelegal.
90. În procedura de judecată, de primă instanță: a) partea asistată de un avocat din oficiu are termen în cunoștință dacă la judecată se prezintă avocatul, care arată că a luat legătura cu partea; b) inculpații arestați preventiv care solicită judecarea în lipsă sunt obligatoriu citați pentru termenele următoare; c) sentința poate fi pronunțată de către judecătorul de permanență, care substituia, la termenul acordat pentru dezbateri, titularul completului de judecată, aflat în concediu medical.

Candidații pot formula contestații la barem până la ora 16⁰⁰, astăzi, 03.09.2025, prin e-mail la adresa drept@e-wt.ro sau claudia.nemes@e-wt.ro.

